

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 29/2015
03.06.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног Т.С., због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz бр.193/15 од 27.05.2015. године, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељења у Нишу II-207 Прж. бр.4277/15 од 06.03.2015. године, у седници већа одржаној дана 03. јуна 2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz бр.193/15 од 27.05.2015. године, па се ПРЕИНАЧУЈУ правноснажне пресуде Прекршајног суда у Зајечару, Одељења у Сокобањи III-10 Пр. бр.2637/13 од 10.02.2015. године и Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељења у Нишу II-207 Прж. бр.4277/15 од 06.03.2015. године, тако што Врховни касациони суд према окривљеном Т.С. на основу одредбе члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС", број 65/2013) **ОБУСТАВЉА ПРЕКРШАЈНИ ПОСТУПАК** због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, због наступања апсолутне застарелости прекршајног гоњења.

Трошкови поступка падају на терет суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Зајечару, Одељења у Сокобањи III-10 Пр. бр.2637/13 од 10.02.2015. године, окривљени Т.С. оглашен је кривим због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за који прекршај је осуђен на новчану казну у износу од 100.000,00 динара. Истовремено је одређено да је окривљени на основу члана 36. став 1. Закона о прекршајима дужан да новчану казну у износу од 60.000,00 динара плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, што ако не учини, иста ће се

заменити казном затвора у трајању од 60 дана, при чему ће се сваких започетих 1.000,00 динара рачунати као један дан затвора, док ће се за преостали износ од 40.000,00 динара наплата извршити принудним путем, сходно члану 37. Закона о прекршајима.

Истом пресудом, на основу члана 330. став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, према окривљеном је изречена и казна од 14 казних поена, и истовремено је одређено да ће се о извршењу изречених казних поена старати надлежна полицијска управа по правноснажности пресуде.

На основу члана 330. став 3. у вези става 1. у вези са чланом 195. став 1. тачка 6. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, према окривљеном Т.С. изречена је заштитна мера забране управљања моторним возилом "Б" категорије у временском трајању од 8 месеци и одређено је да ће се о извршењу изречене заштитне мере по правноснажности пресуде старати надлежна полицијска управа.

На основу одредаба чланова 130, 131. и 132. Закона о прекршајима, окривљени је обавезан на плаћање трошкова поступка у паушалном износу од 1.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељења у Нишу II-207 Прж. бр.4277/15 од 06.03.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Т.С., а пресуда Прекршајног суда у Зајечару, Одељења у Сокобањи III-10 Пр. бр.2637/13 од 10.02.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Пtz бр.193/15 од 27.05.2015. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 234. став 2. у вези са чланом 147. и чланом 224. став 1. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС", бр. 101/05, 116/08 и 111/09), са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев за заштиту законитости као основан и укине пресуду Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељења у Нишу II-207 Прж. бр.4277/15 од 06.03.2015. године и спесе врати Прекршајном суду у Зајечару, Одељењу у Сокобањи на даљи поступак или да преиначи пресуду Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељења у Нишу II-207 Прж бр.4277/15 од 06.03.2015. године, тако што ће обуставити поступак против окривљеног Т.С. због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 8. ЗОПС-а, услед наступања апсолутне застарелости прекршајног гоњења.

Врховни касациони суд је, након што је о седници већа обавестио Републичког јавног тужиоца у смислу члана 286. став 2. сада важећег Закона о прекршајима, одржао седницу већа, те је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости наводи да је у жалбеном поступку повређено право на одбрану окривљеног и да је учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 2. у вези са чланом 147. и чланом 224. став 1. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС", бр. 101/05, 116/08 и 111/09) (у даљем тексту: раније важећи Закон о прекршајима), према којем се оцењује законитост побијане пресуде, сходно одредби члана 340. став 1. сада важећег Закона о прекршајима.

Одредбом члана 147. став 1. раније важећег Закона о прекршајима, прописано је да се све одлуке од чијег достављања тече рок за жалбу окривљеном достављају лично.

Одредбом члана 148. став 1. истог Закона о прекршајима прописано је да, уколико окривљени има браниоца, све одлуке од чијег достављања тече рок за жалбу биће достављене браниоцу, док је одредбом члана 224. став 1. тог Закона, прописано да се писмено израђена пресуда доставља подносиоцу захтева и окривљеном по одредбама члана 147. овог закона.

Према стању у списима, прекршајни поступак, против окривљеног Т.С. покренут је захтевом Министарства унутрашњих послова РС, ПУ Зајечар, ПС Сокобања Уп бр.4-507-00102/13 од 16.04.2013. године због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима. Пресудом Прекршајног суда у Зајечару, Одељења у Сокобањи III-10 Пр. бр.2637/13 од 10.02.2015. године, окривљени је оглашен кривим да је дана 05.04.2013. године учинио прекршај из члана 330. став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима. Ову пресуду, првостепени суд је доставио само браниоцу окривљеног – адвокату С.М. из С., док окривљеном првостепена пресуда уопште није достављена.

Одредбом члана 234. став 2. раније важећег Закона о прекршајима, прописано је да битна повреда одредаба прекршајног поступка постоји ако судија, односно службено лице, у току прекршајног поступка или приликом доношења одлуке, није применио или је погрешно применио коју одредбу овог закона, или је у току прекршајног поступка повредио право одбране, а то је утицало или је могло утицати на законито и правилно доношење одлуке.

Имајући у виду цитирану законску одредбу, те чињеницу да првостепена пресуда није достављена окривљеном лично, те да је, дакле, у конкретном случају суд поступио противно одредби члана 224. став 1. у вези са чланом 147. став 1. раније важећег Закона о прекршајима, то је у конкретном случају у прекршајном поступку суд учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 2. раније раније важећег Закона о прекршајима, обзиром да је на тај начин повређено право одбране окривљеног, јер му је онемогућено право да изјави жалбу против првостепене одлуке и укаже на чињенице и доказе који су од значаја за доношење законите одлуке.

Како је, у конкретном случају, учињена повреда права одбране окривљеног Т.С. у жалбеном поступку, што је утицало на законито и правилно

доношење другостепене одлуке, а на који начин је учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 2. у вези са чланом 147. став 1. и члана 224. став 1. раније важећег Закона о прекршајима, на коју се основано указује у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, то је Врховни касациони суд усвојио захтев као основан.

Међутим, како је окривљени прекршај који му је стављен на терет, према изреци првостепене пресуде, учинио дана 05.04.2013. године, то је у конкретном случају дана 05.04.2015. године наступила апсолутна застарелост прекршајног гоњења.

Наиме, одредбом члана 76. став 1. раније важећег Закона о прекршајима, прописано је да се прекршајни поступак не може покренути ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен, а одредбом става 7. истог члана прописано је да прекршајно гоњење застарева у сваком случају када протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост гоњења.

Како се застарелост прекршајног гоњења рачуна од дана учињеног прекршаја, то је у конкретном случају застарелост наступила 05.04.2015. године, а из којих разлога је Врховни касациони суд преиначио побијане пресуде, тако што је прекршајни поступак против окривљеног обуставио на основу члана 287. став 4. у вези са чланом 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС", број 65/2013).

Одлука о трошковима поступка донета је на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС", број 65/2013).

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**